

MAZEC

SŠ manažerská a zdravotnická
a VOŠ zdravotnická s. r. o., Břeclav

Nová „voška“ v provozu
Mám za sebou první rok
O knihách a přírodě
Zkušenosti z břeclovské nemocnice
Za médii do Brna
Na slovíčko s M. Němtzem
Jdu do poslední etapy
... a mnoho dalšího

Školní rok
2024 / 2025
1. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

NOVÁ „VOŠKA“ V PROVOZU

Vpátek 27. září 2024 usedli do lavic studentky a studenti nově otevřené VOŠ zdravotnické, aby získali vzdělání ve studijním oboru Diplomovaná všeobecná sestra.

„Ředitel břeclovské nemocnice Petr Baška oslovil vedení školy s návrhem na zřízení vyšší odborné školy. Jeho nápad nás zaujal, ale měli jsme poměrně krátkou dobu na vyřízení akreditace na MŠMT. Nepředpokládali jsme, že se nám to podaří v tak krátkém časovém úseku realizovat, ale o to větší bylo naše překvapení a radost, když jsme dostali souhlasné stanovisko od ministerstev školství, zdravotnictví i Krajského úřadu JmK,“ prozradila Mgr. Jitka Ševčíková, zástupkyně ředitelky.

„K dnešnímu dni máme 18 studentů, kteří po cyklu přednášek a cvičení v jednotlivých předmětech zakončují zimní období zkouškami,“ dodala.

Součástí studijního programu oboru jsou vyučovací předměty anatomie, fyziologie,

odborná latinská terminologie, ošetrovatelské postupy, obecná psychologie, komunikace ve zdravotnictví a mnohé další.

Ovšem co by byla teorie bez praxe? Tu frekventanti vykonávají nejen na odděleních Nemocnice Břeclav, ale rovněž ve valtické a hustopečské Léčebně dlouhodobě nemocných, v Remedii, v krizových či poradenských centrech či u praktických lékařů v místě bydliště.

Vzdělání probíhá kombinovanou formou, kdy je teoretická výuka realizována v pátek odpoledne a v sobotu, což vyhovuje zejména lidem zapojeným do pracovního procesu. Polovinu z nich představují absolventi oborů Praktická sestra/Zdravotnický asistent z naší školy, kteří si chtějí zvýšit svoji kvalifikaci.

Nejen jim, ale i všem ostatním studentům přeje úspěšný průběh vzdělávání

Milan Zachodil, šéfredaktor

Foto: M. Z.

MÁM ZA SEBOU PRVNÍ ROK

Do prvního ročníku jsem nastoupila se strachem a velkou nejistotou. Bála jsem se, že nezapadnu, tudíž bych zde byla sama. První den, kdy bylo zahájení školního roku, jsme ve třídě hráli seznamovací hry, které nám všem pomohly vytvořit kolektiv bez problémů. Celý týden byl hlavně seznamovací a plný aktivit. Ovšem hned čtvrtý den byla evakuace školy kvůli podezření na únik plynu. Naštěstí to byl pouhý poplach a 1. ročník mohl započnout.

Mohu říct, že mi naše škola otevřela oči, hlavně různými akcemi, které byly pořádány, ale zajisté to byly i nové předměty jako latina, ošetřovatelství či somatologie. Velký respekt ve mně vzbudila i paní ředitelka díky akci Nepanikař. Udělalo mi radost, že i pedagog myslí na duševní stránku studentů a nesnaží z nás udělat stroje na práci. Co se týče učiva, abych byla upřímná, tak to bylo těžké. Někteří se chytli rychle, ale zato zbytek to trvalo. Mně dělala největší problém část teoretická, tu praktickou už mám natrénovanou z domu.

Časem přicházelo víc a víc testů; při některých jsme všichni zjistili, kde máme problém, nebo naopak prospěch výborný. Největší stres jsme všichni prožili ke konci 2. pololetí kvůli závěrečným písemkám, které jsme ale naštěstí zvládli a do dalšího ročníku prošli všichni.

Každý si přinesl úspěchy i menší neúspěchy, ale pro mě ten největší byla jistě zkušenost ze soutěže žáků druhého ročníku v první pomoci. Bylo vybráno pět prváků, kteří se účastnili také, a já byla mezi nimi. Na to, že jsme tam byli spíše jako navíc, tak náš tým vyhrál první místo. Takovou radost jsem naposledy měla jako dítě. Další akcí byl například Mikuláš.

Oči nám také otevřela nemocnice, kterou jsme párkrát navštívili v praktické části ošetřovatelství. Poznali jsme, jaké je to vystoupit z komfortní zóny a starat se o cizí lidi, či pouze s nimi komunikovat. Na konci školního roku už šlo hlavně o „dožití“, takže jsme se už nemohli dočkat prázdnin.

Kdybych mohla mluvit za třídu, jistě by všichni souhlasili, že jako kolektiv jsme nebyli nejlepší, ale i tak jsme se snažili držet při sobě. Co se týče učitelů, každý už víme, koho máme radši, a koho zase méně. To ale nemění nic na našich zkušenostech a jsem ráda, že jsem šla na tuto školu. Musím říct, že pocit toho, jak právě píšu text o prvním ročníku, který utekl rychlostí světla, je k nezaplacení.

E. Garšicová, PS2

Foto: M. Z.

O KNIHÁCH A O PŘÍRODĚ

Americký básník a filozof Ralph Waldo Emerson kdysi napsal: „Příroda a knihy patří očím, které je vidí.“ Z mého pohledu knihy, podobně jako příroda, představují způsob, jak vnímat svět jinými očima. Knihy podle mě neslouží jen k tomu, aby nás něco naučily, ale hlavně k tomu, aby nám daly prostor k přemýšlení a fantazii a pomáhají nám rozšířit naše obzory. Každý čtenář může jednu a tu samou knihu vnímat naprosto jinak. Pro jednoho je to způsob, jak si odpočinout od starostí každodenního života, pro druhého je to cesta k získání inspirace a nových nápadů. Podstatné však je, jak nás kniha ovlivní a jak nás přiměje

přemýšlet o věcech, o kterých bychom sami dost možná ani neuvažovali.

Stejně tak je to i s přírodou. Podle mě je příroda něco, čeho si člověk musí opravdu všítat, aby z ní něco měl. Není to jen o tom, co vidíme prakticky denně, ale když se na ni podíváme pozorněji, můžeme v ní objevit mnoho krásy a inspirace. Každý západ a východ slunce, každá květina či lesní stezka má svůj vlastní příběh. A stejně jako u knih ne každý ten příběh uvidí, pokud si nedá tu práci se zastavit a opravdu vnímat.

Zároveň si ale myslím, že ne každý dokáže knihy nebo přírodu vnímat do hloubky. Někteří lidé při čtení knih vidí pouze dlouhé texty a spoustu písmen, aniž by se skutečně ponořili do příběhu. Nedokážou si v hlavě vytvořit nové světy a postavy. Chybí jim schopnost fantazírovat a prožívat děj knihy naplno, a proto se ochuzují o ten největší zážitek, který jim knihy mohou nabídnout. Proto lidé, kteří dokážou vnímat příběh a nechat se jím pohltit, mají opravdový dar a štěstí. Je to schopnost vidět za pouhými slovy spoustu světů a příběhů. Proto díky tomu mohou cestovat časem, prožívat dobrodružství a žít spoustu jiných životů.

Myslím si, že Emerson chtěl tímto citátem říct, že příroda ani knihy nejsou samozřejmostí, a abychom z nich něco měli, nesmíme se na ně dívat pouze očima, ale i srdcem.

N. Nešporová, MM4

Ilustrace: N. Marešová, MM2

MÉ ZKUŠENOSTI Z BŘECLAVSKÉ NEMOCNICE

Poprve jsme se setkali s nemocnicí už někdy v prvním ročníku. To bylo ale jen nějaké měření tlaků, zkoušeli jsme si upravit lůžko a podobně.

Loňský rok jsme sem už chodili v rámci odborné praxe. Začali jsme ředit léky, zapojovat a zastavovat infuze, a hlavně komunikovat s pacienty. To bylo pro některé to nejtěžší. Museli jsme se totiž naučit jednat s mnoha různými lidmi. Ne se všemi to bylo úplně jednoduché, ale všechno jsme nakonec zvládli.

Pro mě osobně bylo nejtěžší navyknout si na rutinu každého oddělení, protože každé z nich se něčím liší. Ze začátku jsem vůbec nevěděla, jak s lidmi zacházet, jak provést hygienu, zapojit infuzi, nebo jak jednat s ležícím pacientem. To všechno se ale časem zlomilo a postupně jsem se zlepšovala. Největší posun jsem pocítila na souvislých praxích. Smířila jsem se s dřívějším vstáváním, sžila s personálem a pacienty jsem neviděla jen dva dny jako dříve, ale pět. Takže jsem si na ně zvykla a oni na mě taky. Nebyla jsem z praxí tolik otrávená, přestaly mi vadit a obecně na

mě měly lepší vliv. Taky jsem ráda, že nám sestřičky umožnily vyzkoušet si hodně různých výkonů jako třeba dávkování nebo zavedení kanyly.

Kdybych měla porovnat nás s letošními třetáky, řekla bych, že jsme byli podobní. V některých ohledech jsme byli lepší, v jiných jsou lepší oni. Myslím si ale, že časem se všichni budeme zlepšovat.

L. Redková, PS4

Foto: K. Šedivá, PS4

ZA MĚDII DO BRNA

Dne 22. listopadu 2024 jsme se vydali na Multimediální den do Brna na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity, abychom se blíže seznámili s prací novinářů, reportérů a redaktorů.

Ráno jsme se v 7:30 sešli na vlakovém nádraží v Břeclavi. Ti, co neměli jízdenky, si je koupili a pomalu jsme se odebrali na nástupiště, kde na nás čekal vlak do Brna. Následně jsme šalinou odjeli na zastávku, která se nacházela pár metrů od zmiňované fakulty.

Jakmile jsme vešli dovnitř, zavolali jsme si výtah. Ocitli jsme se ve 4. patře a šli jsme se zapsat na prezenci, kde jsme dostali bagetku. Pak jsme se přesunuli do velké auly, kde se později vyhlašovaly ceny časopisů a tam jsme si sedli a najedli se. Poté jsme se vydali podívat po budově, například do televizního a rozhlasového studia, kde nám ukázali jejich vybavení.

Následně se naše skupina odebrala do atria fakulty, kde si vybrané mediální společnosti postavily stánky, které vytvářely správnou multimediální atmosféru. Mohli jsme zde potkat např. ČT24, ČTK, Mladou frontu dnes (zde byla možnost vyhrát vynikající zákusky), deník Rovnost, slovenské noviny Sme aj.

U vstupu byla nástěnka, na níž byly prezentovány časopisy různých základních i střed-

ních škol, včetně té naší, a která nám pomáhala při hlasování o nejlepší školní časopis. Dostali jsme krátký rozhod a mohli jsme si projít areál školy. Viděli jsme stánek s maskami. Jakožto prezidenti Petr Pavel a Donald Trump jsme se já a Markéta vyfotily s Hello Kitty, kterou představoval pan učitel. Jakmile skončil kratší rozhod, přemístili jsme se do auly, kde se vyhlašovaly výsledky soutěže školních časopisů. Poprvé za dobu existence periodika Mazec jsme získali Cenu poroty a všichni jsme byli opravdu překvapeni, hlavně pan učitel Zachodil. Bylo vidět, že měl opravdu radost.

Jakmile celá akce skončila, mohli jsme se projít po Brně. Měli jsme na to cca hodinu a půl a poté jsme se vrátili na místo srazu a chystali se na odjezd domů.

Šalina byla přeplněná a mysleli jsme, že se tam nevlezeme. Nakonec jsme se tam všichni vešli, ale byli jsme namačkaní jako sardinky. Přijeli jsme na nádraží a přemístili se na nástupiště. Aby toho „sardinkářství“ nebylo málo, vlak byl taktéž plný, ale důležité je, že nás dopravil z bodu A (z Brna) zpět do bodu B (do Břeclavi).

Celý den jsme si užili a těšíme se ze získání Ceny poroty.

T. Uhrová, M. Tučková, B. Valínová (MM2)

Foto: B. Valínová (MM2)

NA SLOVÍČKO S MILOSLAVEM NĚMTZEM

1. Proč jste si vybral zrovna tuto školu?

Hledal jsem školu, kde bych mohl uplatnit své ekonomické vzdělání a předávat tak své znalosti a zkušenosti mladší generaci. V první řadě jsem zkoušel oslovit školy v blízkosti mého bydliště, a tak jsem poslal svůj životopis právě sem. Mé žádosti bylo vyhověno a od 1. března 2024 mohu na naší škole působit jako kantor ekonomických předmětů.

2. Jaké jste měl předešlé zaměstnání?

Ve svém předešlém zaměstnání jsem se pohyboval v bankovním sektoru.

3. Proč jste si vybral ekonomické předměty?

Především proto, že nejvíce odpovídají mé kvalifikaci. Mám k ekonomii velmi blízko a jsem rád, že své znalosti mohu předávat dál v podobě vyučování ekonomických předmětů.

4. Co děláte rád ve volném čase?

Ve volném čase rád cestuji. Rád poznávám nová a zajímavá místa ať už v ČR, tak i v zahraničí. Mezi mé další záliby patří četba, sport, jak aktivně, tak i fanděním u televize. Aktivně mě baví především turistika, kolo, plavání. Pasivně pak tenis, fotbal, ragby, atletika.

5. Jaké školy jste vystudoval?

Po absolvování ZŠ Slovácká jsem nastoupil na železniční učiliště ve Valticích, kde jsem absolvoval učební obor klempíř-karosář pro strojírenskou výrobu, který jsem zakončil maturitní zkouškou. V průběhu tohoto studia jsem začínal objevovat svět ekonomie, a proto jsem se rozhodl si v tomto oboru ještě více rozšířit své znalosti a začal jsem studovat Vysokou školu ekonomiky a financí Sting, o.p.s. v Brně.

6. Jak byste zhodnotil práci žáků v hodinách?

Učím zatím poměrně krátce, ale momentálně můžu říct, že se mi s nimi dobře spolupracuje a komunikace mezi námi je na dobré úrovni.

7. Kdybyste měl možnost vyučovat nějaký jiný předmět, jaký by to byl?

Rád bych vyučoval předmět Marketing, protože má blízko k ekonomii. A protože mám rád historii, tak by mě i zajímala výuka dějepisu.

8. Bavila vás vždycky ekonomika?

O ekonomii jsem se vždy zajímal a provázela mě nejen při studiích, ale rovněž i v předešlém zaměstnání.

9. Popište se třemi slovy.

Přátelský, spolehlivý a snažím se být vstřícný ke svému okolí – pokud můžu, rád pomůžu.

10. Jaký máte vztah se svými kolegy?

Myslím si, že se svými kolegy i kolegyněmi mám dobrý vztah.

Za odpovědi děkuje: N. Esterková, MM2

Foto: M. Z.

FINANČNÍ GRAMOTNOST HROU

V úterý 17. prosince se konala akce zaměřená na finanční gramotnost. Měla název Zdědil a Zdražil. Úvod a začátek hry nebyl moc zajímavý, byli jsme rozděleni do dvojic či trojic. Každý žák dle toho, jakou fiktivní postavu dostal přidělenou. Osobně jsem byla ráda za to, v jaké „rodině“ a skupině jsem byla.

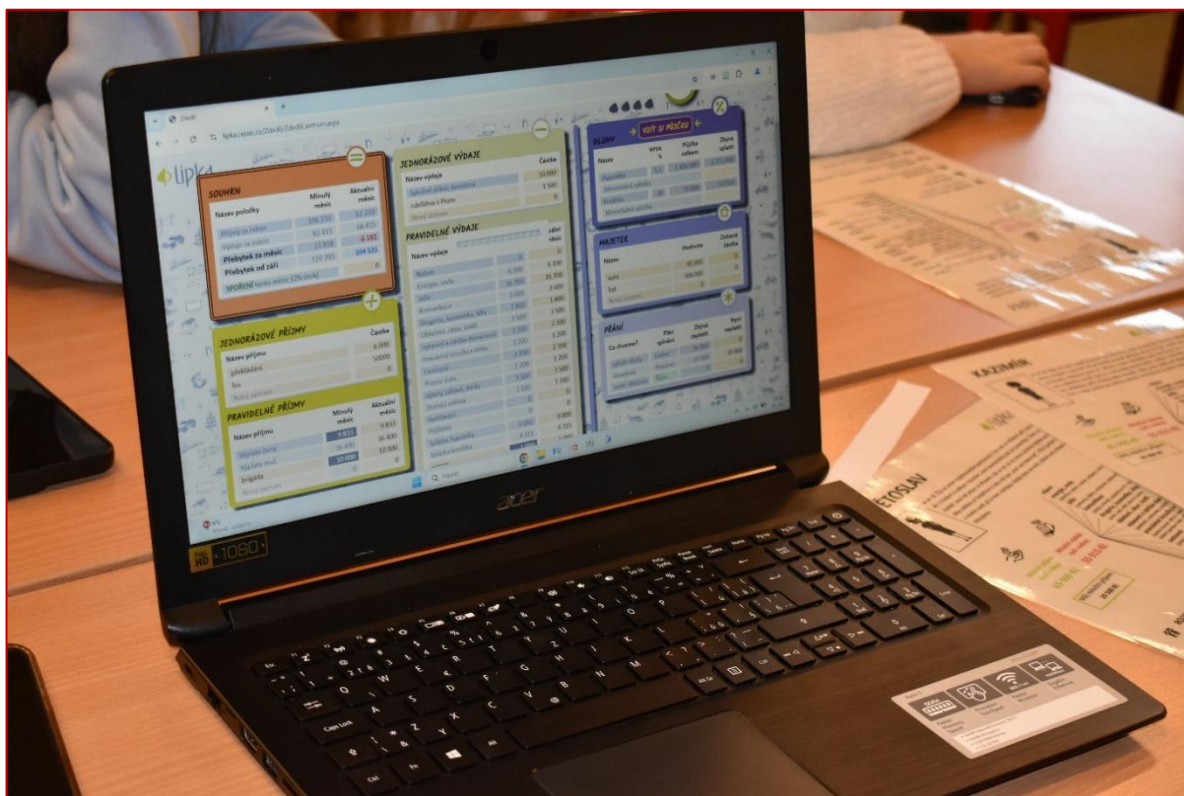
Průběh hry měl na obrazovkách notebooků – alespoň pro mne – celkem složité zobrazení. Bylo tam na můj vkus až moc tabulek. Naštěstí jsme ale dostali instrukce od učitelů, kteří na nás dohlíželi, a vše šlo poté jako po másle. Postup hry a její ovládání bylo jednoduché a mohu říci, že to všem celkem i šlo. Většina si udržela své úspory a také se zbavila většiny dluhů.

Na konci hry bylo hodnocení, kdy členové každé skupiny vysvětlovali, jak v určitých bodech postupovali, co získali nebo pozbyli, a hlavně jak na konci dopadli. Postup a celkové hodnocení se také zobrazovalo na plátně v popředí třídy.

Můj celkový osobní dojem na tuhle akci je tedy pozitivní. Nebylo tomu tak sice na začátku hry, ale postupně začala být zajímavá a mohu i říci, že jsem sama sebe něco nového naučila. Jsem tedy ráda, že jsem se této akci zúčastnila a nevynechala ji. Tak bych doporučila ostatním, ať si uvedenou aktivitu někdy zkusí, pokud budou mít tu možnost.

K. Nováková, MM2

Foto: M. Z.

PRVNÍ ZÁŘIJOVÝ PÁTEK NA CYKLOSFÉŘE

Jako každý rok se v tomto termínu koná Den mimořádných událostí; tentokrát to bylo 6. září 2024. Ráno jsme přišli všichni do třídy a rozdělili se do skupinek.

Celá akce začala tím, že byl vyhlášen cvičný poplach. Museli jsme co nejrychleji vyběhnout před školu, kde nám paní ředitelka sdělila informace, jak bude celý den probíhat. Poté jsme se vrátili zpět do školy, vzali si věci a od školy jsme vycházeli na Cyklosféru. Tam paní učitelky každé skupince rozdaly kartičky na body. Já byla ve skupince s Martinou Košutkovou, Kačkou Vráželovou, Terkou Tesařovou a Terkou Jakešovou.

Jako první stanoviště jsme si vybraly KPR – kardiopulmonální resuscitaci. Dále jsme šly ke stanovišti naší paní

třídní učitelky, které mělo název „Bezvědomí – dýchání“. U paní učitelky Štefečkové jsme podaly první pomoc člověku, kterému zaskočilo. Každá jsme si vyzkoušely Gordonův úder a Heimlichův manévr. U paní učitelky Ciprysové bylo stanoviště s masivním krvácením. Byly tam 3 úkoly: Zastavení krvácení z předloktí, břicha a na noze u otevřené zlomeniny. To byla všechna zdravotnická stanoviště.

Další 3 sektory se týkaly tělesné výchovy. Také jsme se všichni mohli podívat dovnitř sanitky, což bylo moc zajímavé a krásné.

Celý den se mi moc líbil a příští rok už budeme mít stanoviště jako čtvrtáci. Těším se na to.

N. Horňáková, PS3

Foto: M.Z.

JAK TO VIDĚLI POŘADATELÉ

Dne 6. září 2024 se na naší škole konal Den mimořádných událostí. Na téhle akci konané na Cyklosféře se žáci naučí základy první pomoci, ať už teoretické nebo praktické. Žáci 4. ročníků již nesoutěží, ale většina z nich působí na stanovištích, buď jako figuranti, kontroloři nebo výpomoc učitelům.

Tenhle rok bylo dohromady 13 stanovišť. Já konkrétně jsem byl na stanovišti s paní učitelkou Balgou, kde byli žáci testováni ze spellingu v anglickém jazyce.

Dohromady na stanovišti mohli nasbírat 10 bodů, ale průměr na našem stanovišti bylo 3-5 bodů a maximum asi 7. Při počítání bodů učitelé přišli na to, že jedna skupinka žáků si připsala body na stanoviště, na kterém vůbec nebyla. Takže je učitelé na stanoviště poslali a jejich body nebyly počítány, tudíž se nemohli umístit.

Tuhle akci hodnotím velmi kladně, protože se žáci naučí základy první pomoci, které mohou

někomu zachránit život. I já díky nasbíraným znalostem a praxi jak z téhle akce, tak od JSDH

jsem byl již schopen poskytnout první pomoc a masáž srdce a myslím si, že by na to měl být kladen důraz od brzkého věku, protože život máme jenom jeden.

Jakub Foukal, MM4

Foto: M.Z.

Tento rok jsme konečně mohli mít Den mimořádných událostí z pohledu organizátorů. Na místě jsme měli být v osm hodin ráno. Místo, kde se akce konala, byla Cyklosféra v Břeclavi. Všechny potřebné věci

jsme museli stihnout nachystat do 8:30. Poté začaly chodit třídy. Ty byly rozdělené do družstev, která na každém stanovišti předložila jedné z paní učitelek soutěžní kartičku, kam se za-

pisovaly body. Já byla na stanovišti číslo 3 (Heimlichův manévr, anafaktický šok a astma).

Zúčastnila se každá třída, od prvků až po třetí ročník. Všichni byli moc šikovní a viděli jsme snahu u všech. Sice se někomu chtělo míň a někomu víc, ale i tak všichni všechno vyzkoušeli a navzájem si pomáhali a radili. Stanovišť nevím, kolik bylo, abych pravdu řekla, ale věřte, nebylo jich málo ani moc. Ke konci jsme byli všichni už lehce unavení z teplého počasí, co ten den panovalo. Celá akce trvala zhruba do půl dvanácté dopoledne. Od 11 hodin jsme ale čekali na poslední skupinu, která se zdržela u posledního sektoru.

Jak jsem už uvedla, o půl dvanácté dopoledne začalo vyhlašování vítězů. Na prvním místě se umístili zdravotníci z PS1, což nás mile překvapilo. Poté jsme už jen sklídili stanoviště a mohlo se odcházet domů. Myslím, že můžu říct, že my z PS4 jsme si akci užili a vyzkoušeli si roli organizátorů a nejen soutěžícího.

Sára Kebísková, PS4

Foto: M.Z.

UŽ JSEM ZA PŮLKOU!

Prvák byl pro mě docela těžký, protože jsem byla na nové škole a v novém prostředí, konkrétně v oboru zvaném Praktická sestra. Když jsem se ve škole rozkoukala, všechno bylo lepší. Až na učivo. To mi přišlo docela náročné, protože přibýlo spoustu nových a těžkých věcí, které jsme museli zvládnout. Největší problém mi dělala odborná latinská terminologie a základy epidemiologie a hygieny (ZEH).

V latině jsme se museli učit spoustu slovíček, někdy dokonce i tři stránky.

Pamatuji si, jako by to bylo včera, když jsem seděla v pokoji nad výrazy, které mi za nic na světě nelezly do hlavy, a já nervama brečela. Ano, stálo se mi to snad pokaždé, když jsem se latinu učila. A ZEH? Snažila jsem se ho

také poctivě učit, ale nikdy to nedopadlo líp než za čtyři. Mohla jsem se nad tím sedět, jak dlouho jsem chtěla, klidně i tři hodiny, ale stejně to vždy byla čtyřka nebo pětka. Tak jsem se na to po čase vykašlala a neučila se to vůbec.

Co mi naopak docela šlo, byla somatologie a ošetrovatelství. Někdy jsem v tom taky trochu „plavala“, ale většinou to bylo dobré. V somatologii jsme probírali celé tělo, což pro mě bylo dost zajímavé. A na

test jsem se vždy snažila dobře připravit. Ošetrovatelství bylo docela těžké, ale musím říct, že mi vždy lezlo do hlavy tak nějak samo. A ani jsem se nemusela moc učit. A ostatní předměty už byly tak nějak v klidu. A tím bych shrnula prvak.

Když začal druhák, všichni mi řekli, že to nejtěžší už mám za sebou. Upřímně – neřekla bych. Tady přibýlo hodně nových předmětů, ale některé zase naopak odpadly. V druháku jsem měla dost velký problém s psychologií a začala jsem mít problém s matematikou. Psychologie mi

prostě nešla naučit, i když jsem sebevíc chtěla. Prostě mi absolutně vůbec nelezla do hlavy a já měla ze všech testů čtyřku, někdy nějakou tu trojku. A matematika? To ani nemluví. Tento předmět mi prostě nejde. Já nemám to

logické myšlení na počítání. Jedině co mi kdy šlo, byla trojčlenka. A taky jsem v prvním pololetí dělala komisionální zkoušky kvůli vysoké absenci. A dostala jsem čtyřku.

Naopak co mi šlo, byla první pomoc a výchova ke zdraví. Z obou jsem na vysvědčení dostala jedničku. A to byl druhák. No, a třeták je zatím v pohodě.

Leontýna Procházková, PS3

Foto: M. Z.

BLÍŽÍ SE FINIŠ!

Máme teprve jeden měsíc za sebou a obavy, které maturitní zkouška s sebou nese, se pomalu začínají naplňovat. Věděla jsem, že tyto stresy budou na mě dříve nebo později dopadat, a proto jsem si ještě za včas všechno pečlivě rozplánovala před letními prázdninami tak, aby mi kombinace přípravy na maturitní i na přijímací zkoušky na vysokou školu nedělala příliš velké problémy.

Bohužel kvůli mé prokrastinaci se mi podařilo připravit pouze na oborové testy na vysokou školu. Nepřekvapivě tento problém ve mně přetrvává a já nejsem schopna tyto dvě přípravy časově srovnat tak, aby mé učení, hlavně na maturitu, bylo efektivní.

Každopádně mým jediným problémem není jen absence času pro mou přípravu, ale i paměť. Jak se mám připravit na maturitu důkladně, když mám dělat v téměř stejný čas přijímací

zkoušky? Jen si představte úspěch u zkoušek na vysokou školu a zároveň pohořet u maturity... Slyšela jsem, že v prospěch mentálního zdraví se mnoho uchazečů o další vzdělání uchází až rok po maturitních zkouškách, aby si udělali čas na oboje. Není to špatný nápad, ale já se prostě na další školu s mým vysněným oborem těším.

Avšak to stále není vše. Tímhle vším mě též doprovází úzkost z konce něčeho dobrého. S mou třídou jsem strávila již téměř čtyři roky a na rozdíl od základní školy se mi s mými spolužáky a třídním učitelem loučit vůbec nechce.

Přestože se maturitní ročník nezdá jako jednoduché období, možná opravdu na konci všichni zjistíme, že rodiče měli pravdu a vskutku by nebylo třeba se tak moc kvůli tomu stresovat.

Aneta Filípková, MM4

Foto: M. Z.

JDU DO POSLEDNÍ ETAPY

Blížící se maturita je pro většinu studentů nejen obdobím stresu, ale taky časem sebereflexe. Příprava na budoucnost musí být pečlivá. Jak se termín maturitních zkoušek blíží, atmosféra ve třídě se mění. Materiálů je čím dál tím víc a studenti tráví dlouhé hodiny nad učebnicemi ve snaze dostat do hlavy učivo za poslední tři roky.

Pomalu si začínám uvědomovat, že maturita není jenom zkouškou znalostí, ale také zkouškou odolnosti a schopnosti zvládat tlak. Ve třídě si vzájemně pomáháme, vyměňujeme si tipy a rady, jak maturitu úspěšně složit. Ve vzduchu je cítit nervozita z přibývajícího učiva, ale i naděje na úspěch.

Zatímco se dny krátí a blíží se termín „zkoušky dospělosti“, vzpomínky na bez-

starostné chvílky strávené ve škole se smíchem začínají vyplouvat na povrch. Myslím, že všichni si přejeme vrátit čas a užít si ty veselé okamžiky ještě jednou.

Maturita však symbolizuje nejen konec jedné etapy, ale také začátek nové. I když před námi stojí tato výzva, neztrácíme optimismus a bereme to jako příležitost ukázat, co jsme se naučili a jak jsme připraveni na naši budoucnost. Těším se, až to budu mít za sebou a pocítím úlevu. Snad si po poslední úspěšné zkoušce všichni uvědomí, že nejen znalosti, ale i zkušenosti a přátelství, která jsme během školních let navázali, s námi budou navždy.

Adéla Uhrová, PS4

Foto: M. Z.

EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

Tento den byl zavedený Radou Evropy 26. září 2001 a od té doby se stal důležitou příležitostí k oslavě jazykového dědictví Evropy. Jazyky nejen slouží jako prostředek komunikace, ale také nám pomáhají lépe porozumět různým kulturám, tradicím a zvykům. Mohou nám otevřít dveře k novým příležitostem, ať už jde o studium, práci nebo cestování.

Evropský den jazyků jsme si připomněli také v naší škole. Naše třída celou akci strávila v počítačové učebně. Jedna aktivita trvala přibližně 20 minut. V té první za námi přišla paní učitelka Suchánková a bavili jsme se o němčině. Během toho, asi 10 minut po tom, co jsme začali, tam došla i paní učitelka Slavíková. Přišla si nachystat film ve švédštině, který nám měla pouštět.

Film „Jak jsem vyhrál“ nikoho moc nebavil, ale nějak jsme to přežili. Po přestávce se objevil pan učitel Hutař a pustil nám další film. Potom za námi přišla paní učitelka Balga a hráli jsme Kahoot v angličtině, který

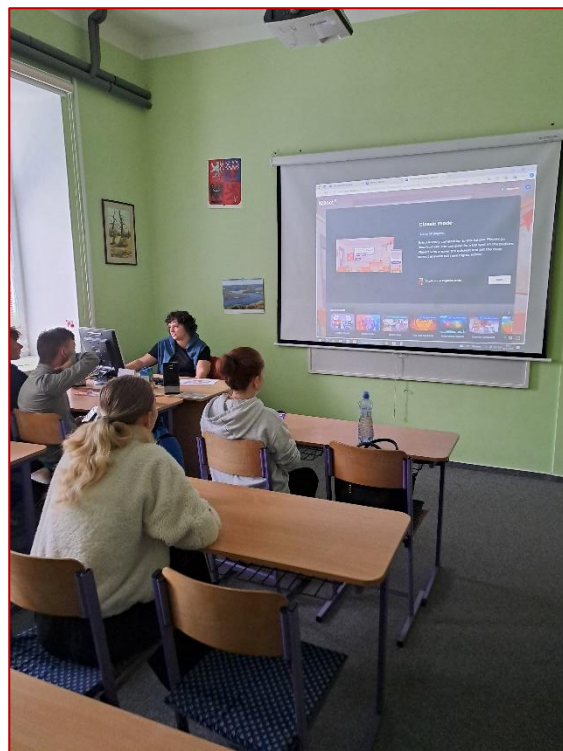
byl celkem i zábavný. Po skončení angličtiny jsme měli velkou přestávku.

Po jejím skončení nás navštívil opět pan učitel Hutař s filmem „Giovanni – první klučičí akvabela“, tentokrát z Nizozemí. Nad tímhle filmem se rozpoutala celotřídní konverzace a byla celkem vtipná. Do další hodiny dorazil pan učitel Zachodil. Na něj byla celá třída zvědavá. Prezentace litevštiny i následné hudební představení bylo docela zajímavé. Pan učitel opět nezklamal. Pak jsme měli latinu, kde jsme hráli pexeso. Naštěstí to uteklo celkem rychle. A na poslední hodinu měl dojít pan učitel Němetz, ale místo něj došla zase paní učitelka Slavíková. Pustila film „Dveře“, který byl v ukrajinštině.

Celý den byl příjemným odpočinkem od běžné výuky. Už teď se těšíme, že si tuto akci zopakujeme i příští rok.

H. Hrůzová, M. Vozar, MM2

Foto: archiv školy

OTÁZKY PRO PANA UČITELE TKADLECE

Bc. Marek Tkadlec je dalším z nových učitelů na naší škole. A protože je současně v roli vysokoškolského studenta i aktivního sportovce, rozhodly jsme se ho také vyzpovídat.

1. Baví Vás práce se studenty?

Práce se studenty mě baví. Pedagogice se již věnuji několik let. Dříve teda pouze na táborech, soustředěních a školách v přírodě. Teď teda v pozici učitele je ta atmosféra o něco vážnější než na předchozích působištích, ale naopak je větší možnost předat více vědomostí a dovedností.

2. Už jste někdy učil na jiné škole?

Na jiné škole jsem nikdy nebyl, teprve s učením začínám, nemám vlastně ani tuto školu a žáky s čím porovnat. Jediné, co jsem absolvoval v jiných školách, byly praxe, které trvají pouze měsíc a za ten člověk úplně fungování školy nepozná.

3. Proč jste si vybral zrovna tělocvik?

Ve výběru tělocviku hrála velkou roli moje základní škola, chodil jsem na Slováckou do sportovní třídy. Do toho jsem ještě hrával fotbal a k pohybu všeobecně jsem měl vždycky blízko. Důležitým krokem byl výběr střední školy, který se mi vůbec nepovedl (průmyslovka, obor strojírenství). Vůbec mě odborné předměty nebavily, a tak jsem přemýšlel, co bych mohl dělat jiného. Myšlenkami jsem se tedy vrátil na základní školu a začal uvažovat, jestli právě učení nebude ta správná cesta.

4. Chtěl byste v budoucnu pokračovat s učením tělocviku?

V nejbližší budoucnosti rozhodně ano, učení mě baví a dává mi smysl, neříkám, že u něj zůstanu celý život, člověk nikdy neví. Zatím mě nenapadá povolání, které bych dělal raději.

5. Jaká třída Vám přijde nejvíce schopná v tělesné výchově?

Schopnosti třídy a ani jedinců ještě nemohu porovnávat. Mám své tipy, ale ty se potvrdí až časem.

6. Kam byste to chtěl dotáhnout ve fotbale?

Myslím, že ve fotbale už je na nějakou kariéru pozdě. Už před několika lety jsem do Charvat-

ské přecházel s myšlenkou, že budu hrát jenom pro radost a ideálně bez dalších zranění a zdravotních problémů. V budoucnu možná začnu kromě hraní také trénovat mládež a tam třeba ještě nějaký velký posun bude, ale v hráčské kariéře už žádné velké posuny nečekám.

7. Co jste studoval?

Své studijní léta jsem trávil a ještě částečně trávím v Olomouci, kde jsem spadl pod fakultu tělesné kultury, kterou jsem měl společně v kombinaci s dějepisem pro druhý stupeň a střední školy.

8. Jaký je Váš největší úspěch ve fotbale?

Asi nejdále jsme se dostali v EON Cupu v mladších žácích, kde jsme postoupili až do finální části turnaje. Zde jsme z celé republiky nakonec skončili na 19. místě. Raději ale vzpomínám na zápasy, které jsme hrávali ve starších žácích proti

Zbrojovce Brno nebo Slovácku, sice jsme většinou dostali „latu“, ale sledovat teď třeba Ladislava Krejčího v Gironě a říkat si „proti tomu jsem kdysi hrával“ je hezká vzpomínka.

9. Jak se Vám líbí na naší škole a proč jste si vybral zrovna tuhle?

Se školou jsem spokojený. K nabídce jsem se dostal poměrně náhodou, ale po chvíli uvažování jsem si řekl, že by to mohla být zajímavá zkušenost a výzva, i přes to že jsem se viděl před pár lety spíše na základní škole.

10. Co říkáte na studenty?

Studenty nějak jednotně popsat nejde. Jsou mezi nimi aktivnější, i ti, co by tomu mohli dát více. Naštěstí zatím mohu říct, že s nikým nemám problém, a doufám, že to tak zůstane i nadále.

11. Jak byste zhodnotil aktivitu studentů v hodinách?

Těžko říct. Uvidíme s dalšími měsíci. Určitě by někteří studenti mohli být více zapálení, ale to by pravděpodobně řekl každý učitel.

12. Jaký máte vztah se svými kolegy?

S kolegy se pomalu oťukáváme a seznamujeme. Věřím, že se časem sblížíme ještě více.

Za odpovědi děkuji L. Melicharová, B. Valínová, MM2

Foto: M. Z.

PŘEDMĚT ZVANÝ FIKTIVNÍ FIRMA

V tomto školním roce žáci naší třídy založili celkem tři studentské firmy. První v čele s Michalem Janíčkem se rozhodla vyrábět vánoční sněžitka. Zvolili si název Decorable. Další společnost se jmenuje Hřejivý sen a přispěla výrobky v podobě pečených čajů ve skleničce. Jejím ředitelem byla zvolena Hana Michalčíková. Poslední firma, která vyráběla lapače snů pod vedením Sary Hegerové, zvolila jméno Šepot noci.

Všechny týmy se pustily do práce v říjnu a začaly tvořit první výrobky. Tým byl rozdělen na více sektorů. Každý měl přidělenou svoji funkci, podle které plnil určité úkoly. Mohli jsme si vybrat mezi marketingovým, personálním, ekonomickým nebo výrobním oddělením.

Když jsme dokončili první výrobky, účastnili jsme se prodeje na poliklinice v Břeclavi, ale také na vánočních trzích, kde všechny tři firmy prodávaly naše výtvary ve stánku. U firmy Hřejivý sen byla možnost dokonce ochutnat přímo jejich pečený čaj, který na místě vařili. Výrobky, které zbyly z trhů, jsme pak doprodávali ve škole mezi žáky a učiteli nebo mezi našimi známými.

Tento rok byly všechny nápady dost oblíbené a měli jsme od všech zákazníků dobrou zpětnou vazbu. Po prodeji všech produktů se naše firmy věnují už jen potřebným dokumentům, které je potřeba dodělat a vyřešit.

K. Beňová, MM3

Foto: M. Z.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

30. září a 1. října 2024 se žáci prvních ročníků podívali do Městské knihovny Břeclav.

2. října 2024 navštívila třída MM2 multimediální program „Vlak Lemkin“ zaměřený na problematiku genocidy a potlačování lidských práv ve 20. století.

9. října 2024 se naše škola jako každoročně zapojila do charitativní akce Koláč pro hospic, která podporuje péči o nevyléčitelně nemocné.

V měsíci říjnu se konají i veletrhy vzdělávací nabídky v Břeclavi a v Hodoníně, kde jsme také měli své zástupce.

V rámci břeclavských Dnů zdraví si 23. října žáci PS3 pod vedením p. uč. Zámečnickové připravili zajímavý a poučný program pro předškoláky a žáky 1. stupně základních škol, který se uskutečnil v pavilonu městského parku. Díky „Plyšákové nemocnici“ se ti mladší například naučili, jak se správně čistí zuby, jak zavolat záchranku, jak obvazovat zranění či proč se nebát pana doktora. Školáci se zase seznámili s aplikací Záchranka, vyzkoušeli si ošetření popáleniny nebo nácvik srdeční masáže.

11. listopadu ožila naše škola pestrými barvami roztočivých pokrývek hlavy, ve kterých přispěli žáci i pedagogové ke správnému průběhu Dne bláznivých klobouků.

-red-

STUŽKOVACÍ VEČÍRKY

V listopadu loňského roku proběhlo rovněž pasování čtvrtáků do stavu maturantů. Žáci MM4 v prostorách restaurace Harmonie překvapili své učitele i další hosty sborovým zpěvem a též kreativní soutěží v kreslení, kdy první tři nejlepší byli po zásluze oceněni.

I zdravotáčky a zdravotáci z PS4 na svém večírku v areálu Veslařského klubu Břeclav nabídli hostům pestrý program, kde nechyběl vtipný kvíz, v němž měli návštěvníci poznat konkrétní studentku či studenta z fotografií z doby dětství.

-red-

SŠ manažerská a zdravotnická a VOŠ zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC
Školní časopis

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2024/2025)

Bílková Eliška
Dobrovolný Tomáš
Esterková Nela
Hrůzová Hana
Macho Michael
Marešová Natálie
Melicharová Lucie
Nováková Karolína
Prchalová Adéla

Remeňová Lucie
Semková Nelly
Spěváková Soňa
Sůkalová Klauďie
Tučková Markéta
Uhrová Tereza
Uhrová Veronika
Valínová Blanka
Vozar Matyáš

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz